

Practici de protecție a plantelor în perioada de repaus a culturilor pomicole

Автор(и): Таня Динова, гл. експерт в дирекция „РЗ и контрол“ към БАБХ

Дата: 22.12.2014 *Брой:* 12/2014

Pentru a asigura producția de fructe sănătoase, îngrijirea plantațiilor pomicole trebuie să continue și în lunile de iarnă, când plantele sunt în stare de repaus. Odată cu instalarea repausului relativ al speciilor pomicole, activitatea dăunătoare a dăunătorilor și a agenților patogeni de boli scade, dar cei mai mulți dintre ei rămân în plantații - în sol, pe frunzele și fructele căzute. Acest lucru permite continuarea luptei împotriva lor în perioada toamnă-iarnă.

Practici Agrotehnice și Mecanice

Aceste activități, desfășurate în perioada non-vegetativă a pomilor fructiferi, sunt un element important al Practicii Bune de Protecție a Plantelor, deoarece implementarea lor de calitate reduce

numărul de tratamente vegetative împotriva dăunătorilor, precum și obține produse fructiere de calitate superioară fără cantități reziduale de pesticide. Care sunt acestea?

1. Tăierea ramurilor uscate, a pomilor înfrânți și uscați, îndepărtarea și arderea lor din plantațiile pomicole, cu scopul de a distruge infecțiile de gândaci de scoarță și mineri de lemn, gândaci de scoarță, păduchele lănos al mărului, cancerul bacterian, șarka prunului, focul bacterian și alți dăunători. După fiecare tăiere, sculele de tăiat trebuie dezinfectate cu o soluție de 10% de înălbitor sau formalină, sau de asemenea cu alcool denaturat și apă într-un raport de 3:1. Imediat după tăiere, este obligatoriu să se sigileze tăieturile cu vopsea de tâmplărie sau latex alb, căruia i se adaugă un fungicid pe bază de cupru, sau să se folosească pasta gata preparată pentru pomi fructiferi Tervanol, pentru o mai bună călușare și protecție împotriva infecțiilor secundare și a infestării cu boli și dăunători.
2. Distrugerea cuiburilor de omizi și a fructelor mumificate uscate rămase pe pomi, precum și a fructelor căzute deteriorate, care sunt o sursă de atac a omizilor defoliatoare, a viespii semințelor de migdale și a infecției cu putregaiul brun, secarea lăstarilor de gutui etc.
3. Îndepărtarea, scoaterea din livezi și arderea scoarței vechi și crăpate de pe trunchiurile pomilor pentru a distruge formele de iernare de sub ea ale moliiilor semințelor, acarienilor, moliei miniere a frunzelor de măr, psilei părului, tortricidei frunzelor de măr și alți dăunători, precum și agenții patogeni ai putregaiului brun timpuriu la semente, mănușii la măr și piersic, focului bacterian la pomii fructiferi.
4. Văruirea trunchiurilor și a ramurilor scheletice groase pentru a le proteja de deteriorările cauzate de îngheț și pentru a distruge lichenii și mușchii de pe tulpini.
5. Înfășurarea pomilor tineri în hârtie de ambalaj, carton ondulat, polietilenă sau alte materiale pentru a-i proteja de rozătoare.
6. Lucrarea solului prin săpat în jurul trunchiurilor la o adâncime de 8-10 cm și aratul între rânduri la o adâncime de 18-20 cm. Prin aceasta, frunzele căzute sunt îngropate, procesul de mineralizare este activat, reducându-se astfel infecția cu mănușa mărului și părului, rugina albă la cireș și vișin, pata roșie a frunzelor la prun. Prin aratul solului, o parte din pupele muștei fructelor de cireș, omizile false ale tăietorului de prun, viespea neagră a fructelor de prun, gărgărița cireșului, cărăbușul păros sunt distruse. În timpul lucrărilor la sol, sistemul radicular nu trebuie deteriorat, deoarece acest lucru duce la infecții cu cancer bacterian și agenți patogeni ai putregaiului rădăcinilor. Adâncimea de arat este determinată de vârsta plantației și de tipul de portaltoi.
7. Fertilizarea pomilor fructiferi toamna asigură plante nutrienți în perioada de creștere activă a rădăcinilor și acumulare de substanțe de rezervă în lemn, ceea ce determină în mare măsură creșterea și rodirea lor în anii următori. Pentru speciile pomicole roditoare, o parte din îngrășămintele fosfatice și potasice se aplică toamna, iar o altă parte - în perioada primăvară-vară. Îngrășămintele fosfatice și potasice se aplică la fiecare 3-4 ani sau anual, cantitățile pe 1 decar fiind de 60-80 kg superfosfat dublu granulat, 30-40 kg sulfat de potasiu și 3-5 tone de bălegar bine descompus, care este îngropat la o adâncime de 35-40 cm.

Azotul se aplică de obicei de mai multe ori pe an. După recoltarea fructelor toamna, se recomandă fertilizarea de suprafață cu 1/4 până la 1/3 din doza intenționată (15-20 kg pe decar), cu încorporare la o adâncime de 15-18 cm sau discuit la 6-8 cm. Aceste doze sunt aproximative, iar cantitatea lor depinde de vârsta pomilor, de cultura precedentă, dacă livada este fertilizată în fiecare an, dacă este plantată altă cultură în inter-rânduri, cum au fost efectuate aratul, grăpatul și discuitul, dacă este irigată frecvent etc.